

skal være meget mindre, og så skal den have lov til at være større på økologiske?

Og så kan jeg ikke forstå, at Enhedslisten ikke kan sætte noget tal på det. Alle andre partier kan sætte tal på ønsket om hektarstørrelse. Det må Enhedslisten da også kunne. Eller virkeligheden er måske sådan, som det også er nævnt heroppefra, at vi slet ingen landbrugslov skal have?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil gerne stille spørgsmålet til hr. Keld Albrechtsen én gang til.

Vi fremstillede 19 mio. svin, før Holland holdt op med at levere på grund af sygdom, og da vi var oppe på det højeste, og hvor vi måske begyndte at få problemer, var det 22 mio. Så vil jeg gerne spørge: Skal vi så sige nej til eksport fremover, fordi Enhedslisten ikke ønsker de traditionelle producenter?

Og en anden ting er så: Har Enhedslisten tænkt på, hvad det koster af arbejdskraft, og hvad der kommer ud i arbejdsløshedskøen af personale, der er ansat inden for industrien?

Jeg ved ikke, om man har forstået mit spørgsmål, men vi skal eksportere 19 mio., før tingene kan rende rundt, og derfor vil jeg gerne spørge: Hvor får man så svinene fra?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

I al ydmyghed vil jeg bare gentage, at det, vi ønsker fra Enhedslistens side, faktisk er at sikre beskæftigelsen inden for svine sektoren og eksportmilliarderne. Og det mener vi altså at man kun kan sikre gennem en omfattende omlægning. Længere når vi nok ikke med det i dag.

Så spørger hr. Christian H. Hansen: Hvad så med tilskud til økologisk landbrug efter omlægningen? Jamen det er klart, at der kan være tilskud f.eks. til forskning, udvikling og andre fornuftige ting, som man også med fornuft kan yde tilskud til.

Det, jeg bare pointerede, var, at vi ikke tror på, at økologisk landbrug bliver et landbrug på krykker, som man nødvendigvis skal pumpe store mængder yderligere tilskud i for at få til at fungere. Men det er vigtigt at få baseret reglerne, at få lavet reglerne sådan, at omstillingen kommer til at foregå i et hurtigere tempo.

Så blev jeg spurgt: Skal vi overhovedet lade være med at lave denne her landbrugslov? Det

var vist hr. Erling Christensen, der spurgte mig om det. Jamen vi skal ikke lave en ny landbrugslov, hvis den virker mod sin hensigt. Og der er altså bestemmelser i den, som efter vores opfattelse virker direkte mod deres hensigt, og som faktisk er med til yderligere at fremskynde en forkert strukturudvikling.

Det vil jeg gerne være med til at analysere. Jeg vil gerne være med til at diskutere, om den påstand, jeg her har fremsat, er rigtig. Jeg vil gerne være med til, at eksperter ser på det og kommer med beregninger på det osv. og ser på det i udvalget. Men sådan ser det altså ud for os.

Og mit svar er naturligvis, at en landbrugslov, som ikke gavner situationen, skal vi selvfølgelig ikke vedtage. Det er meget enkelt. Det synspunkt vil hr. Erling Christensen formentlig også være enig i. Så må vi se på det i Fødevareudvalget.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Dansk landbrug har gang på gang de senere år måttet lægge ryg til indskrænkninger; det gælder faktisk i hele deres dispositionsret, det gælder også i deres produktionsrettigheder.

Hele miljødebatten og hele drejningen mod planstyring har bevirket, at mange i dansk landbrug stiller spørgsmålet: Ønsker man her i Danmark et effektivt landbrug, eller skal landmændene være en slags museum, nogle ting, man kan se på?

Man har fået at vide, at man ikke rigtig må gøde jorden mere; man har fået at vide, at man heller ikke må bruge bekæmpelsesmidler, så man undgår sygdomme i kornet. Man har fået besked om, at det er begrænset, hvor mange dyr man må have osv. Der er blevet tale om restriktioner på alle måder. Det er med til at kvæle enhver form for frit initiativ.

Nu ligger her så et forslag til en ny landbrugslov, en landbrugslov, som igen vil indsnævre landbrugsrettigheder. Man vil have sænket hektargrænsen fra 150 ha til 100 ha med hensyn til, hvad man kan sammenlægge. Man vil have halveret det antal dyreenheder, man må have på en ejendom. Og noget – jeg nævner kun hovedting – som jeg synes ser farligt ud, er, at man vil have strammet reglerne op med hensyn til forpagtnings- og gylleaftaler.

Det bliver således, at disse aftaler skal være 5-årige, de skal registreres – om de ligefrem skal tinglyses, ved jeg ikke. Og som jeg forstår bemærkningerne til lovforslaget, er det endda